

א/כ
לכ
גל

רשומות

הצעות חוק

21 באפריל 1949

5

כ"ב בניסן תש"ט

התוכן:

עמוד	
25	חוק הסמל והדגל, תש"ט — 1949
28	חוק כלי הירייה, תש"ט — 1949

חוק הסמל והדגל, תש"ט—1949

1. פירושים.

(א) „סמל המדינה” — פירושו הסמל שמועצת־המדינה הזמנית הכריזה עליו ביום י"א בשבט תש"ט (10 בפברואר 1949) ¹ כעל סמל מדינת ישראל.

(ב) „דגל המדינה” — פירושו הדגל שמועצת־המדינה הזמנית הכריזה עליו ביום כ"ה בתשרי תש"ט (28 באוקטובר 1948) ² כעל דגל מדינת ישראל, או דגל, בכל גודל שהוא, שדמותו כדמות הדגל האמור, וכולל כל דבר שיש בו דמות דגל המדינה.

2. שימוש בסמל המדינה.

(א) לא ייצר אדם דבר ובו סמל המדינה, אלא על פי רשיון מאת ראש הממשלה.

(ב) לא ישתמש אדם שימוש כל שהוא בסמל המדינה, אלא על פי רשיון מאת ראש הממשלה.

(ג) העובר על סעיף זה אשם בעבירה ודינו — מאסר עד ששה חדשים או קנס עד מאתיים לירות או שני הענשים כאחד.

3. שימוש בדגל המדינה בקשר עם מסחר וכו'.

(א) לא ישתמש אדם שימוש כל שהוא בדגל המדינה בקשר עם מסחר, עסק, משלחיד או פרסומת, אלא על פי רשיון מאת ראש הממשלה.

(ב) העובר על סעיף זה אשם בעבירה ודינו — מאסר עד שלושה חדשים או קנס עד מאה לירות או שני הענשים כאחד.

4. תנאי רשיון.

(א) רשיון הניתן על פי חוק זה יכול להיות כללי או לאדם מסוים או לסוג מסוים של בני אדם, וראש הממשלה רשאי לקבוע בו תנאים והגבלות כטוב בעיניו.

(ב) ראש הממשלה רשאי לבטל בכל עת רשיון שניתן על פי חוק זה.

1) ע"ר מיום י"ב בשבט תש"ט (11.2.49), עמ' 404.

2) ע"ר מיום י' בחשוון תש"ט (12.11.48), עמ' 62.

5. חיולו סמל המדינה או דגלה.

המחלל או המבוזה את סמל המדינה או את דגל המדינה, או גורם לחילולו או לביזויה או משתמש בו באופן שיש בו כדי לפגוע בכבודו, אשם בעבירה ודינו — מאסר עד שתי שנים או קנס עד אלף לירות או שני הענשים כאחד.

6. סמלים ודגלים זרמים.

(א) סמל הדומה לסמל המדינה דמיון שיש בו כדי להטעות — דינו כדין סמל המדינה לצורך סעיפים 2 ו-5.

(ב) דגל, או דבר שיש בו דמות של דגל, הדומה לדגל המדינה דמיון שיש בו כדי להטעות — דינו כדין דגל המדינה לצורך סעיפים 3 ו-5.

7. ביצוע ותקנות.

ראש הממשלה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובכלל זה תקנות —

(א) הקובעות את דרכי השימוש בסמל המדינה ובדגל המדינה על ידי מוסדות המדינה ועל ידי בני אדם בשירות המדינה;

(ב) הקובעות תנאים, הגבלות ואיסורים על השימוש בדגל המדינה;

(ג) הקובעות את דרכי חלוקת כבוד לדגל המדינה.

8. העברת סמכויות.

(א) ראש הממשלה רשאי להעביר לאדם אחר את הסמכויות הנתונות בידיו על פי חוק זה, כולן או מקצתן, חוץ מן הסמכויות הנתונות בידיו על פי סעיף 7.

(ב) הודעה על כל העברת סמכויות על פי סעיף זה תפורסם ברשומות.

9. סמלים רשמיים.

(א) סמלים רשמיים הם —

(1) כל סמל שהכנסת הכריזה עליו כעל סמל רשמי;

(2) כל סמל ששר הבטחון, בצו שפורסם ברשומות, הכריז עליו כעל סמל צבאי.

(ב) סמל רשמי דינו כדין סמל המדינה לצורך חוק זה; אלא שהסמכויות הנתונות לגבי סמל המדינה בידי ראש הממשלה יהיו נתונות לגבי סמל רשמי שהוא סמל צבאי בידי שר הבטחון.

10. דגלים רשמיים.

(א) דגלים רשמיים הם —

(1) כל דגל שהכנסת הכריזה עליו כעל דגל רשמי;

- (2) דגל הצי המלחמתי, שמועצת המדינה הזמנית הכריזה עליו ביום י' באייר תש"ח (19 במאי 1948).¹
- (3) כל דגל ששר הבטחון, בצו שפורסם ברשומות, הכריז עליו כעל דגל צבאי.
- (4) דגל הצי המסחרי שנקבע בסעיף 3(ב) לפקודת אניות (לאומיות ודגל), תש"ח — 1948.²
- (ב) דגל רשמי דינו כדין דגל המדינה לצורך חוק זה; אלא שהסמכויות הנתונות לגבי דגל המדינה בידי ראש הממשלה יהיו נתונות —
- (1) לגבי דגל הצי המלחמתי ולגבי דגל רשמי שהוא דגל צבאי — בידי שר הבטחון;
- (2) לגבי דגל הצי המסחרי — בידי שר התחבורה.

11. שמירת חוקים.

אין חוק זה גורע מן האמור בכל חוק אחר.

ד ב ר י ה ס ב ר

החוק המוצע בא להסדיר את השימוש בסמל המדינה ובדגל המדינה ובסמלים ובדגלים רשמיים אחרים, ולהגן עליהם מפני חילול וביזוי.

החוק אוסר כל שימוש בסמל המדינה שלא על פי רשיון מאת ראש הממשלה או מאת אדם שהוסמך על ידיו. לראש הממשלה ניתנת הסמכות להסדיר בתקנות את השימוש בסמל המדינה על ידי מוסדות המדינה ופקידיה.

אשר לדגל המדינה, אוסר החוק את השימוש בו בקשר עם מסחר או עסק שלא על פי רשיון מאת ראש הממשלה או מאת מי שהוסמך על ידיו. כל שימוש אחר בדגל המדינה הוא בגדר המותר, אך לראש הממשלה ניתנת הסמכות לקבוע בתקנות תנאים, הגבלות ואיסורים על השימוש בפומבי בדגל המדינה.

חילול או ביזוי הסמל או הדגל הוא עבירה הנועשת במאסר עד שתי שנים או בקנס עד אלף לירות או בשני הענשים כאחד.

כל הוראות החוק הנוגעות לסמל המדינה יחולו על כל סמל שהכנסת תכריז עליו כעל סמל רשמי ועל כל סמל ששר הבטחון יכריז עליו כעל סמל צבאי; אלא שלגבי סמל צבאי ביצוע החוק יהיה בידי שר הבטחון.

כל הוראות החוק הנוגעות לדגל המדינה יחולו גם על כל דגל שהכנסת תכריז עליו כעל דגל רשמי ועל כל דגל ששר הבטחון יכריז עליו כעל דגל צבאי, ובכלל זה דגל הצי המלחמתי ודגל הצי המסחרי; אלא שלגבי דגל צבאי ודגל הצי המלחמתי ביצוע החוק יהיה בידי שר הבטחון, ולגבי דגל הצי המסחרי — בידי שר התחבורה.

(1) ע"ר מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), עמ' 6.

(2) ע"ר מכ' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א' עמ' 6.

חוק כלי היריה, תש"ט — 1949

1. כלי יריה — פירוש.

בחוק זה „כלי יריה“ — פירושו כלי בעל קנה העשוי לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה שבכוחם להמית אדם, וכולל כל חלק וכל אביזר וכל תחמושת של כלי כזה.

2. רשויות מוסמכות.

(א) שר הפנים רשאי למנות בני אדם להיות כל אחד מהם רשות מוסמכת לצורך חוק זה.

(ב) כל מינוי כזה יכול להיות כללי או מסוייג, כטוב בעיני שר הפנים.

(ג) הודעה על כל מינוי כזה תפורסם ברשומות.

3. עשיית כלי יריה.

לא יעשה אדם כלי יריה, אלא על פי רשיון או כתב-היתר לכך מאת שר הפנים.

4. יבוא ויצוא של כלי יריה.

לא יביא אדם כלי יריה למדינה ולא יוציא כלי יריה מן המדינה, אלא על פי כתב-היתר לכך מאת שר הפנים.

5. בתי עסק לכלי יריה.

(א) לא יעסוק אדם בכלי יריה, אלא על פי רשיון לכך מאת רשות מוסמכת.

(ב) לצורך סעיף זה והסעיפים הבאים רואים אדם כעוסק בכלי יריה אם הוא עושה בהם מיקח וממכר או עוסק בהחסנתם או בתיקונם.

6. הגבלות על העוסק בכלי יריה.

בעל רשיון לפי סעיף 5 לא יקבל כלי יריה להחסנה או לתיקון, אלא מאת אדם שהוא בעל רשיון כזה או שמחזיק אותו כלי יריה בהיתר על פי חוק זה.

7. מטוחי קליעה.

(א) לא ינהל אדם מטוח קליעה, אלא על פי רשיון לכך מאת רשות מוסמכת.
(ב) אדם המנהל מטוח קליעה, על פי רשיון כאמור, אינו פטור מן החובה לקבל רשיון על פי סעיף 11 לגבי כלי יריה שהוא מחזיק לצורך המטוח.

8. קניה ומכירה של כלי יריה.

(א) לא יקנה אדם כלי יריה ולא ירכשו בדרך אחרת, אלא על פי כתב-היתר לכך מאת רשות מוסמכת.
(ב) לא ימכור אדם כלי יריה ולא יעבירו לאחר בדרך אחרת, אלא על פי כתב-היתר לכך מאת רשות מוסמכת.
(ג) סעיף זה חל גם על בעל רשיון לפי סעיף 5.

9. הובלה ומשלוח של כלי יריה.

לא יוביל אדם כלי יריה ממקום למקום ולא ישלח כלי יריה על ידי אדם אחר, אלא על פי כתב-היתר לכך מאת רשות מוסמכת; אך איסור ההובלה שבסעיף זה אינו חל על הנושא כלי יריה על פי רשיון לפי סעיף 10 או על פי תעודת הרשאה לפי סעיף 12.

10. נשיאת כלי יריה.

לא ישא אדם כלי יריה, אלא על פי רשיון לכך מאת רשות מוסמכת, או על פי תעודת הרשאה לפי סעיף 12.

11. החזקת כלי יריה.

(א) לא יחזיק אדם כלי יריה, אלא על פי רשיון לכך מאת רשות מוסמכת.
(ב) הוראות סעיף זה אינן חלות —
(1) על המביא כלי יריה למדינה על פי כתב-היתר לפי סעיף 4 — במשך שלושים יום מיום שהוא כלי היריה למדינה כאמור;
(2) על העוסק בכלי יריה על פי רשיון לפי סעיף 5 — לגבי כלי היריה שהוא מחזיק לרגל עסקו;
(3) על בעל רשיון על פי סעיף 10 — לגבי כלי היריה שעליו ניתן לו אותו הרשיון;
(4) על בעל רשיון או על בעל תעודת הרשאה לפי סעיף 12;
(5) על יורש או מנהל עובון של אדם שנפטר, המחזיק כלי יריה שהגפטר החזיקו בהיתר על פי חוק זה — במשך שלושים יום מיום הפטירה.

12. כלי יריה להגנת כפרים.

(א) רשות מוסמכת רשאית לתת למוכתר או לפקיד אחראי אחר של כפר רשיון להחזקת כלי יריה להגנת הנפש והרכוש בכפר.

(ב) מוכתר או פקיד אחראי אחר של כפר שניתן לו רשיון כאמור, רשאי, ככל הנראה לו לטובת הגנת הנפש והרכוש בכפר, להרשות מזמן לזמן אדם מתושבי הכפר לשאת בתחום הכפר את כלי היריה שעליו ניתן הרשיון; המוכתר או הפקיד האחראי האחר רשאי להטיל על מי שההרשאה ניתנה לו תנאים והגבלות כטוב בעיניו.

(ג) הרשאה על פי סעיף-קטן (ב) תינתן על ידי תעודה בהתיימת יד המוכתר או הפקיד האחראי האחר; ומי שניתנה לו ההרשאה חייב לשאת את הרשיון שעל פיו ניתנה ההרשאה ואת תעודת ההרשאה בכל עת שהוא נושא את כלי היריה.

(ד) „כפר”-פירושו, לצורך סעיף זה, יישוב שמספר תושביו אינו עולה על שני אלפים ושטר הפנים, על פי המלצת שר הבטחון, אישר אותו ככפר לצורך סעיף זה.

13. תוראות כלליות בנוגע לרשיונות וכתב-היתר.

(א) המוסמך לתת רשיון או כתב-היתר לפי חוק זה רשאי, לפי שיקול דעתו –

(1) לתת רשיון או כתב-היתר או לטרב לתתו;

(2) לתת רשיון או כתב-היתר בתנאים ובהגבלות, כטוב בעיניו;

(3) לבטל רשיון או כתב-היתר שניתן;

(4) לקבוע ברשיון או בכתב-היתר שניתן תנאים והגבלות, כטוב בעיניו.

(ב) רשיון על פי חוק זה ניתן לתקופה של שנה אחת או לתקופה קצרה מזו כפי שיקבע המוסמך לתת את הרשיון.

(ג) רשיון על פי סעיף 10 או על פי סעיף 11 יכול להינתן לבני אדם אחדים לגבי כלי יריה אחד, ואז יהיה כל אחד מהם רשאי לשאת או להחזיק את כלי היריה, הכל לפי המקרה.

(ד) חוץ מן האמור בסעיף-קטן (ג), רשיון על פי חוק זה הוא אישי ואינו ניתן להעברה מאדם לאדם.

14. תשלומים.

המקבל רשיון או כתב-היתר על פי חוק זה ישלם לאוצר המדינה אגרה לפי השיעור שייקבע מוזמן לזמן בתקנות שיותקנו על פי חוק זה.

15. סמכות שר הבטחון.

לא יינתן לאדם רשיון או כתב-היתר לפי סעיף 3 או כתב-היתר לפי סעיף 4, אלא על פי המלצת שר הבטחון.

16. סמכות שלטונות הצבא והמשטרה.

(א) רשות מוסמכת לא התן לאדם רשיון או כתב-היתר על פי חוק זה, אלא על פי המלצתם של מפקד הצבא ומפקח המשטרה של המחוז שבו אותו אדם גר או מנהל עסקים.

(ב) שר הבטחון רשאי למנות אדם לשמש בסמכויות הנתונות על פי סעיף זה למפקד הצבא במחוז.

(ג) שר המשטרה רשאי למנות אדם לשמש בסמכויות הנתונות על פי סעיף זה למפקח המשטרה במחוז.

17. אבידות.

(א) אדם שהחזיק כלי ירייה בהיתר לפי חוק זה, ואבד כלי הירייה או נשמד, חייב להודיע על כך מיד לרשות מוסמכת.

(ב) אדם שניתן לו רשיון או כתב-היתר על פי חוק זה ואבד או נשמד הרשיון או כתב ההיתר, חייב להודיע על כך מיד לרשות מוסמכת.

18. הפקדת כלי ירייה בידי המשטרה.

(א) אדם שהחזיק כלי ירייה בהיתר לפי חוק זה, ופקע היתרו, אם משום שתם תקפו של רשיון או כתב-היתר שניתן לו לפי חוק זה ואם משום סיבה אחרת, חייב למסור מיד את כלי הירייה כפקדון לתחנת המשטרה של מקום מגוריו או של מקום עסקיו, ויקבל אישור קבלה על כלי-הירייה שמסר.

(ב) סעיף זה אינו גורע מאחריותו הפלילית של אדם על פי הוראה אחרת של חוק זה.

19. חובה להראות רשיון.

(א) אדם הנושא כלי ירייה על פי רשיון לפי סעיף 10 חייב לשאת את הרשיון ולהראותו לכל שוטר ולכל שוטר צבאי הדורש זאת ממנו.

(ב) אדם הנושא כלי ירייה על פי תעודת הרשאה לפי סעיף 12 חייב להראות את הרשיון שעל פיו ניתנה ההרשאה ואת תעודת ההרשאה לכל שוטר ולכל שוטר צבאי הדורש זאת ממנו.

(ג) אדם המחזיק כלי ירייה בהיתר על פי חוק זה חייב להראות את הרשיון או את כתב-ההיתר המרשה אותו להחזיק את כלי הירייה — לכל שוטר ולכל שוטר צבאי הדורש זאת ממנו.

20. סמכויות שלטונות הדואר והרכבת.

כשיש לשלטונות הדואר או לשלטונות הרכבת יסוד לחשוב שחבילה שנשלחה בדואר או ברכבת מכילה כלי ירייה שנשלח שלא על פי כתב-היתר לפי סעיף 9, רשאים הם לפתוח את החבילה, ומשנמצא בה כלי ירייה, יוחרם לטובת המדינה ויימסר למפקח המשטרה של המחוז שבו נמצא כלי הירייה.

21. עונש על ייצור, יבוא ויצוא של כלי יריה, החטקות בהם ונשיאתם.

(א) העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 3, 4, 5, 10 ו-12, או על תנאי או הגבלה שנקבעו ברשיון או בכתב-היתר או בתעודת הרשאה שניתנו לו לפי אחד הסעיפים האמורים, אשם בעבירה ודינו מאסר עד שלוש שנים או קנס עד שש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

(ב) בעל תעודת הרשאה לפי סעיף 12 שעבר עבירה כאמור, אשם בעבירה גם בעל הרשיון לפי סעיף 12 שנתן לו את תעודת ההרשאה.

22. דין המחזיק כלי יריה בלי רשיון.

העובר על הוראות סעיף 11 או על תנאי או הגבלה שנקבעו ברשיון שניתן לפי הסעיף האמור, אשם בעבירה ודינו מאסר עד שנה אחת או קנס עד מאתיים לירות או שני הענשים כאחד.

23. דין עבירות אחרות.

העובר על הוראה מהוראות חוק זה או על תנאי או הגבלה שנקבעו ברשיון או בכתב-היתר שניתן לפי חוק זה, ועבירתו אינה בגדר עבירה לפי אחד משני הסעיפים הקודמים, אשם בעבירה ודינו מאסר עד ששה חודשים או קנס עד מאה לירות או שני הענשים כאחד.

24. כלי יריה צבאיים.

(א) העובר עבירה על פי חוק זה, וכלי היריה שבו נעברה העבירה היה כלי יריה צבאי, צפוי לעונש גדול פי שנים מן העונש שהוא צפוי לו על אותה עבירה על פי סעיפים 21 עד 23 ועד בכלל.

(ב) "כלי יריה צבאי" — פירושו, לצורך סעיף זה, כלי יריה מסוג ששר הבטחון הכריז עליו, בהכרזה שפורסמה ברשומות, כסוג של כלי יריה צבאיים.

25. כלי יריה שאינו ניתן לחסא אדם.

העובר עבירה על פי חוק זה, וכלי היריה שבו נעברה העבירה היה כלי יריה שאינו ניתן למשא אדם, צפוי לעונש גדול פי ארבעה מן העונש שהוא צפוי לו על אותה עבירה על פי סעיפים 21 עד 23 ועד בכלל.

26. החמרת ענשים בשעת חירום.

(א) העובר עבירה על פי חוק זה בשעת חירום, צפוי לעונש גדול פי שנים מן העונש שהיה צפוי לו על פי חוק זה על אותה העבירה אילו עבר אותה שלא בשעת חירום.

(ב) "שעת חירום" — פירושה, לצורך סעיף זה, תקופה שבה קיים במדינה מצב של חירום בתוקף הכרזה על פי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.

(1) ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוב' א' עמ' 1.

27. דין העובר עבירה בכלי יריה אחוזים.

(א) העובר עבירה על פי חוק זה בכלי יריה אחדים, מותר להאשימו בעבירה לכל כלי יריה לחוד.

(ב) "כלי יריה" לצורך סעיף זה, אינו כולל תחמושת.

28. חזמת כלי יריה.

בצאת אדם חייב בדין על עבירה על פי חוק זה, רשאי בית המשפט לצוות שכלי היריה שבו נעברה העבירה יוחרם לטובת המדינה.

29. יצוא ויבוא של כלי יריה שנועדו לצבא הגנה לישראל.

על אף האמור בסעיפים 3 ו-4, כלי יריה שנועד לצבא הגנה לישראל, רשאי אדם לעשותו או להביאו למדינה על פי רשיון או כתב-היתר מאת שר הבטחון.

30. תחולת החוק על המדינה, הצבא והמשטרה.

האמור בחוק זה אינו חל —

(א) על עשיית כלי יריה, הבאתם למדינה, הנצאתם מן המדינה, רכישתם ומכירתם — על ידי המדינה;

(ב) על החסנת כלי יריה, תיקונם, הובלתם, משלוחם והחזקתם — על ידי המדינה או על ידי צבא הגנה לישראל או על ידי משטרת ישראל;

(ג) על מטוחי קליעה של צבא הגנה לישראל או של משטרת ישראל;

(ד) על חייל או שוטר לגבי כלי יריה הנמצא ברשותו לרגל תפקידו.

31. הוראות כלליות בנוגע לאחריות פלילית.

האמור בחוק זה —

(א) אינו גורע מאחריותו הפלילית של אדם על פי חוק אחר;

(ב) אינו פוטר אדם מן החובה לקבל רשיון או כתב-היתר כדרוש על פי חוק אחר.

32. ראיות.

(א) נמצא כלי יריה במקום מסויים, רואים את האדם שהמקום בחזקתו כמחזיק כלי היריה, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ב) בתביעה פלילית לפי אחד מסעיפי חוק זה האוסר עשיית דבר שלא על פי רשיון, כתב-היתר או תעודת הרשאה לכך, אין על התביעה להוכיח אלא שהנאשם עשה אותו דבר, ומשהוכיחה זאת, על הנאשם הראיה שהיה לו רשיון, כתב-היתר או תעודת הרשאה לכך.

(ג) תעודה חתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח או בדרגה גבוהה מזו

המאשרת שכלי מסויים הוא כלי יריה, כמשמעותו בהגדרה שבסעיף 1, או הוא כלי יריה צבאי, כמשמעותו בסעיף 24, תשמש בתביעה פלילית ראייה לכך, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר; ואולם הנאשם יהיה זכאי להומין את קצין המשטרה שנתן את התעודה לחקירת שתי וערב, ואם עשה זאת הנאשם, לא תשמש התעודה ראייה כאמור אלא אם אותו קצין משטרה נענה להומנה.

33. ביצוע תקנות.

(א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.

(ב) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבטחון ושר המשטרה, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חוק זה.

(ג) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר האוצר, להתקין תקנות הקובעות את שיעורה של כל אגרה שהמקבל רשיון או כתבהיתר על פי חוק זה ישלם לאוצר המדינה.

34. הוראות מעבר.

על אף האמור בחוק זה, אדם שהחזיק כלי יריה ערב היכנס חוק זה לתקפו שלא על פי רשיון לפי פקודת כלי היריה, תהיה אשר תהיה הדרך בה הגיע כלי היריה לרשותו, לא ישא בשל כך באחריות פלילית אם תוך ששים יום מיום היכנס חוק זה לתקפו —

(א) קיבל רשיון על פי חוק זה שלפיו מותר לו להחזיק אותו כלי יריה; או

(ב) מסר את כלי היריה כפקדון לתחנת המשטרה של מקום מגוריו או של מקום עסקיו.

35. ביטול.

(א) פקודת כלי היריה, והתקנות שהותקנו על פיה — בטלות.

(ב) רשיון שניתן על פי פקודת כלי היריה, ושעמד בתקפו ערב היכנס חוק זה לתקפו, כוחו יפה למשך ששים יום מיום היכנס חוק זה לתקפו, כאילו היה זה רשיון שניתן על פי ההוראה המקבילה שבחוק זה, ותקפו ייתם כתום מועד זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

החוק המוצע בזה בא להוסיף את פקודת כלי היריה (פרק נ"ח) שהיתה נהוגה במשטר המנדט ושאינה מתאימה לתנאי המדינה ולצרכיה.

החוק מסדיר את העניינים הבאים לגבי כלי יריה ותחמושת:

(א) ייצור

(ב) יצוא ויבוא

(2) פרק נ"ח.

(ג) מקח וממכר

(ד) החזקה

(ה) נשיאה

(ו) הובלה ומשלוח

(ז) מטוחי קליעה

לגבי חומרת הענשים הצפויים על עבירות בכלי יריה, מבחינה ההצעה בין שלושה סוגים של כלי יריה שסדרם, מן הכבד אל הקל, הוא:

(א) כלי יריה שאינם ניתנים למשא אדם;

(ב) כלי יריה ששר הבטחון הגדירם ככלי יריה צבאיים, אף אם הם ניתנים למשא אדם;

(ג) כלי יריה אחרים.

ההצעה מחמירה בעונש הצפוי לעובר עבירה בכלי יריה בשעת-חירום.

להפעלת החוק קובעת ההצעה תקופת מעבר של 60 יום מיום היכנס החוק לתקפו. הרשיונות הקיימים לפי פקודת כלי יריה יעמדו בתקפם עד תום תקופת המעבר. המחזיק כלי יריה ביום היכנס החוק המוצע לתקפו, אף אם אין בידו רשיון מתאים, לא ישא באחריות פלילית אם תוך תקופת המעבר ישיג רשיון על פי החוק החדש, או ימסור את כלי היריה שברשותו למשטרה.

ביצוע החוק מסור לשר הפנים תוך שיתוף פעולה עם שר הבטחון ושר המשטרה.

